

Je čtvrtek čtvrtého května. Poslucháte studio N, tady je Fletitelbach.

Dnes obují v Súdánu.

Dnes obují v Súdánu.

Dnes obují v Súdánu.

Já vidím důležitý přivrad v roce 2019, kdy došlo k velmi důležité změně v Súdánské politice byl ostřeňen Albašír, dlouhodobý diktátor a byla vlastně nastolená určitá cesta k demokratickému ujetí nebo k demokratickému nastavení země.

Neobešlo se to bez strát na životech, bez konfliktu.

A důležité v tom je vlastně poznamenat, že značnou roli v tomto ukončení toho někdešého režimu měli paradoxně právě oni dvě výrazné osobnosti, které vlastně mezi se bou válčí nyní.

Tě dva generálové.

Tě dva generálové.

Ono už od roku 2018 od prosince probíhali velmi výrazné demonstrace v Súdánu, protože rostli ceny, lidé byly nespokojení s tím, jak život je stále těší a těší.

Byl vyhlášen výmečný stav, demonstrace pokračovali a byli tam dlouhé sitiny, které potlačovala armáda a nakonec armáda spolu i s různými těmi milicemi a další myslouškami se důmluvili na tom, že vlastně využijí společnosti a udělají převrata sami. Takže došlo vlastně učitěm takovému ukradení revoluce.

V srdci v Súdánu je závodný strugl, je závodný strugl between dva mění.

Jedný je Abdel Fattah al-Boham.

Jsou generál, který byl představný súdnými armády.

Představný je Mohamed Hamdan Dagalo, populárně který je Hometi.

Řekl jsem Hometi, každý je Hometi.

Řekl jsem Hometi.

Jsou generálové lidé z rapidského výrazní.

Abdel Fattah al-Boham tě stály v čele armády, v čele milicí, skrátka v čele ozbrojených složek, které se snažili svrhnout toho diktátora.

Oni byly promenenty v řivějšího ryžimu.

Hamdan Dagalo je v čele v těch milicí už od roku 2017.

Předtím byl notně angažována v Janžavidech, což je vlastně taká horda.

Jsou to děávlové nahrbetecha koní, který pomáhali potlačovat různé ani nepokoje, ale spíš sně rozjitřovali problémy v Darfuru.

Al-Burhan je dlouhodobý vlastně jako by spolupracovníka představitel armády za bažírová režimu.

A oni v podstatě uzmuli si tu revoluci, poniž to užili s ním běžní sudánci, překot prostě korčitému otevřenějšího nastavení, společnosti.

A nedošel vlastně k tomu, co si lidé přáli.

Oni si nechtěli nechat u krásnu revoluci, tak dále pokračovali demonstracie.

Příník byli i zabítí někteří demonstrující.

A nakonec to došlo korčitému koncencu, že se vlastně vytvoří příchodná vláda, kdy bude část vlastně obsazena armádo, část bude obsazena civilisty, nejprve tomu bude představitel armády.

A následní vlastně to přijde do rukou civilistů

a vlastně všechno to povedek demokratickým volbám.

Ale v době, kdy mělo dojít k té přeměně,
vlastně k tomu, že ty očiže převezme civilista,
tak právě představitel armády Alburhan,
který do té doby byl de facto hlavou toho státu té vojenské části,
tak spolu zhemé tím provedli a převrad.
Hovorili, že vlastně v zemi hrozila občanská válka,
protože byly velké neschody s vlastně stůci vylní stranu.
A ta celá vláda vlastně přišla na armádu.
To znamená, že těchle dvě spolu pracovali tak,
aby odstranili Omar Albašíra.
A ve chvíli, kdy se měli dostat k moci,
ve chvíli, kdy měli ten režim
po ptávce společnosti demokratizovat,
tak už se jim tomu znelíbilo a začle spolu mít problém.
Oni využili té příležitosti společně,
aby vlastně sfrhli Albašíra.
Spolu ještě provedli ten půjč v roce 2021,
ale není došlo na to,
že mělo dojít kučitému s jednoci
bojenské složky státu.
Albašír byl se velmi obával toho,
že by mohlo dojít k půči proti němu.
On se sám dostal k moci půčem.
A proto se snažil roztríštět armádní složky
nebo bojenské složky,
tak aby žádná složka nebyla dosilná na to,
aby ho sfrhla.
Ono rozehrál takovou hru,
že tam byly různé stupně policie.
Když jsme se dostali pracovní dosudánu,
jsme vždy se ptali, které je tohle policista.
Které je tohle policista,
že nám to bylo nesrozumitelný docela,
i dále je není.
Byla vlastně roztríštěná armáda.
A není bylo pláné současné vlády
a alburhána, který je de facto hlavou státu.
Ten nám generál rykulární armády.
Tak bylo cílem spojit tu armádo
nebo docíli toho,
aby ta vojenská složka byla jednotná,
že by se vlastně ty milice,
kterým vlastně velí...
Ten dagalo?

Tak byl vlastně přešli pod armádu.
A je vlastně zde otázka toho hlavního velení.
Oni v podstatě tím byl vlastně dagalo
mohl přit o svůj vlastně proměněný postavení.
Ona do posud byl pojímán jako zástupce,
ale sám má aspirace,
určité politické a mocenské.
Tak by to vlastně znamenalo oslabení jeho moci.
Zároveň alburhán se mohl začít právě obávat
toho, že jmé tимо vlastně roztet
ta moc, takže v tím spíše chtěl
uspíšit to vlastně zrušení těch složek.
A vlastně v autom je teď kontena,
spor vlastně dvou těchto generálu.
A do jisté míry působí to na mě s dilem,
jakým se to vlastně rozehrálo a jak vlastně bez hlaví.
A násilný to je, tak mě to přijde,
že to je na život a nasmor,
že z toho může být jenom,
že z toho může být jenom jeden výtěž,
že podle mě vlastně této dvě se vlastně
horko těžko mohou dohodnout,
ale je to jenom jenom můjdu jem.
Mě by se zajímalo,
když ty dvě vůbec, nebo aspoň jeden z nich,
mají vůbec zájem na tom,
aby se ze súdánů stala demokratická zemně po Bašírovi?
To je právě další takový problém.
Bytě oba dva se zaštiťují tím,
že vlastně nebo snaží se získat legitimitu,
tím, že vlastně tvrdí,
že chtějí dohlížet na ten demokratizující proces
a vlastně bez to k tomu cíli.
Není úplně přesvětšení mezi súdanci,
že by to tak mělo být,
a tím, jak vlastně u ní se teď koná pustili
do sebe vlastně uprostřed sudáno,
který potřebuje reformy,
potřebuje spoustu změn,
aby ta země se dala do hromady,
tak to je vrchol to prostě.
Takhle se nechovají v lidé,
kteří směřují.
Oni proti sobě chábu to správně bojují násilně,

že každý ten svou vlastní armáru,
jeden z milicí, jeden z armádou
se proti sobě pouští,
když to zjednoduším?
Je to tak, oni v podstatě
jeden z nich má
dagalo, hemety,
má velmi dobře věcičenou
takovou, nejsou kromu armáru
vlastně takovou, jakoby milicí,
která je velmi dobře
zkušená, zbojemá v terénu,
oni hodně působili
v západní části sudánov Darfur
a vlastně angažují se i
v různých jiných koutech, například
část jejich jednotek byla
deponovaná právě,
aby tam vlastně bojenzky pomohla
konfliktu. Takže oni mají
jsou většinou rekrutování
ze západního sudánu
a mají vlastně velmi dobrý
velmi dobrý zkušeností z bojem
jakoby pozením, takový ten, jakoby tvrdý
armáda zase, jejich asi na
100 tisíc, je to vlastně obrovská
služka, a armáda
taze samá převahu leteckou,
taky je to vlastně obrovská,
množství lidí.
To je víc profesionalizovaná.
Ale vlastně mají výhodu
zase v tom, že třeba mají
leteckou, nebo můžou
vlastně vůživat leta dla
při různých utocích a tak. Aby
vlastně vyrovnali tady tu převahu
těch bojenzkých služek, tak
ty milice vlastně víc působí
na zemi, více se pouští třeba
do rezidenčních oblastí, aby
vlastně zne možnili
ty útoky vlastně zletadel, protože

vědlo ke katastrofám.
A jak tohle dopadá na běžné obyvatele
súdánu? Všichni něco. My máme
správy za soudánu. Ono
od toho roku 2019
že tam neustále byly nějaké
protesty, nějaké ze strany
vlastně jako by vlády, nebo
milice usměrňování
těch protestů, tak vždycky se tam
vlastně něco jako by dělo. Ukazovali to
media a my se vždycky psali do
súdánosti v pohrátku, co se děje,
jestli je všechno v pohrátku a oni řekli
media. A ty zase
přehánějí. Tady prostě jenom byla
nějaká demonstrace, tak prostě jsme
v pohodě. A teď jsme vlastně
když začali ty boje v těch prvních
hodinách nebo první, kolik dní,
tak my se psali do soudánů, trochu trvalo,
než nám odpověděli a tentokrát
nám napsali, je to mnohem horší,
než ukazují media.
To je vůbec po první, co vlastně
nám řekli, takovodle
jinou správu.
Od té doby, ty největší boje
probíhají v hrtumu, například
v Meroe, v Meroí, na Severu
a země, nebo v té severní části,
země, kde taky se intencivně bojovalo,
tak tam nám teď jako přátelé
hlásili, že tam jako relativní glid,
že se ale s mým přestalo bojovat,
což je teda jako první krok k tomu,
aby se něco dalo řešit, ale
hrtum jako nadále zůstava takovou
válečnou zónu. A co máme dál
vlastně správy od přátel, tak
kdo mohl, tak se snažil z hrtumu
dostať ven, ale nebylo to vůbec
jednoduchý, protože
jste prostě

dostanete se do palby, kde vlastně nevíte
jak to přijde, je jednodušší pohybovac
jakoby pěšky, protože
na auta takolik ráce
vnímají přímo, jakoby
nebezpečí, tak se prostě
mohou ostřelovat auto.
Vyjte krvé pro lidi, co tam děje?
No tak umíraj,
když byli ste, jako nestrílej
úplně, to nestrílej do civilistů
pro bohane, tady to jako neříkám,
ale vedou se tam boje mezi
armádu a milicema, přihniš
vlastně dochází ke strátom, a nejsou to stráty
jenom na straně těch jednotek,
ale samozřejmě přitom umírají
i civilisté, který se k tomu
připletou, nebo se tam něco ostřeluje
a oni jsou vlastně jakoby druhotně
zasažené, už je přes
vlastně 500 obětí
toho
dátku.

Já jsem zkoukal na ty aktuální statistiky
a ze súdánů, za necele tři týdny
těch ozbrojených střetů uprchlo
podle OSN do sousedních zemí
přes 100 tisíc lidí
dalších víc než 300 tisíc
je vnitřně vysídlených a podle
odhadu ich může za země postupně uprchnout
přes 800 tisíc
dá se očekávat další africká
velká migrace, kvůli tomhle konfliktu?
Já tady to si nedovolím
posoudit, samozřejmě kdo může
podít, ale když se podíváte
na reportážena alžazíhře, tak tam vidíte
jak obrovský peníze to stojí, aby se
lidi dostali vlastně do Egipta
nebo někam jaká náročný a nebezpečný
to taky je, protože jedete po silnici,
kde jsou prostě neustále nějaké

kontroly, nebo musíte zase najít
cestu někde pouští nebo mimo
ty hlavní trasy, abyste se dostali
a taky ty okolní země, každá z nich má
vlastně problémy
už jsou prechlíky nebo vysídlenci
nebo jiné ekonomické
problémy, tak to není úplně
že asi ani nechtějí pouštit do své země,
ale pouští, pouští, ale je to
prostě jakoby zakládá se to na
jakoby větší problémy, nedostane
se teď konhomenitární pomoc
pořádně těm má lidem
a konkrétně v sudánu ta situace
i předtím, když se začalo bojovat, tak
jako nebyla pozitivní pro
jako třetinu společnosti, která
vlastně žila jako hlubou
kopod hranicí hudoby a vlastně závisela
na odčetych dávkách, pokud
vlastně jídlo a tak, a toto
je všechno porušeno
a vlastně je jako jako
zmrazená celá ta
jakoby běžné fungování
a hlavně ještě při takový konflikt,
jak to vypadá, takže těch hudí lidé
jako nemají šanci uprchnout
co tohle to s tou zemí dělá
a jestli to právě není, takže teď uprcha
intelligence, že uprcha
spíší bohatí lidé,
ta místní elita,
že ta země prostě strácí
zároveň sudánci
milují svou zemi, oni mají
dostu to otevření
přátelští lidé mají
svou zemi rádi
a myslím si, že kdo
bude moc, tak se vrátí
ale je potřeba ten problém
aby se, současný problém

aby se vyřešil
a jinak co je třeba ještě věc, která
odlišuje sudán, třeba od naší
společnosti nebo jiných společností
oni mají velmi
sociální sítě, rodiny sítě
vlastně sociální sítě tam
jako by neustále
a oni mají vlastně příboženstvo
jsou to velké rodiny, mají příboženstvo
a velmi jako by těsně udržované
ty vztah, že se vlastně navště
vují stále osobědí
takže většina těch lidí má
kamít, protože má příbuzné
v nějakých Venkovských oblastech
nebo někde mimo ta centra
takže oni mají kam se uchýlit
během těch konfliktů
Váž v život
vlastně se zastavil, protože
nechodíte do školy, nechodíte do práce
nemáte příjem, banky jsou zapřene
vlastně ty lidi jsou rukojmi
vlastně toho konfliktu dvou můžu
nebo dvou těch těles, tak vlastně
ty lidi jsou rukojmi a je to vůčiniím
strašně nefair
takže za poslední roky Súdán
procházel celou radou
transformací a jako v době
kdy tam fungovala
fungovalo to rozdělení
mezi tovojenskou
služku a tu civilní
tam byly nastoupené učité kroky
jak získat pomoc a k rozvoji
ale stejně tam
pokračovala inflace
děli se různé věci
ta změna nebyla tak rychlá
nikdy změna není rychlá
člověk kolikrát má tendenci
srovnávat, že třeba měco bylo

dřív, protože ta změna
není tak náhlá všechno kce čas
a oni za ty 4
poslední roky museli
neustále tam devalvovala
mě neustále museli
se potíkat s celou radou obtíží
a vždycky to prostě
dali, oni mají obrovskou výdrž
oni vždycky prostě si řeknu
také to arabské elhamdulila
zaplat pambu
a demedál nebo inšála
dál libu všechno bude
ale pravdu mají obrovskou rezilienci
to je nesmírně působivý
ten život tam ale nikdy nebyly jednoduché
ale oni mají možnost právě
zkrze ty sítě i zkrze
tadyhle to odhodlání
nějak to dát
mají schopnost vydržet
celou radu věcí překonat
a ty ceny opravdu tam rozslejí
bylo to je těší a těší
ale vždycky jsme na otázku
jak se máte, slyšeli elhamdulila
že prostě se nestěžují
ale teď konco se vlastně děje
teď konco se děje
to je vlastně nefairu
nezasloužit, oni jsou pravdu jako rukojmí
tady ale v tom konfliktu
a je to, je to nefair
nás to teda nesmírně zraňuje
co se vlastně děje
Vy máte osobní vztah
k súdánu, mluvíte o přátelích, o kamarádech
od kterých máte teď správe
co to s váma děla
s manželem jezdíme do súdánu
na archeologické výsku máme
přátelů jednak v té vědecké komunitě
sudánské

mezi archeologii, mezi lidi co pracují
ale i v těch oblastě
kde působíme
to jsou vlastně i Venkov
na 6. Katarakto
nebo teď kono vyjezdíme do
Severozápadní butány
to je oblast savany 60 km vodnilu
kde žijí agropastevci
a v takovém svém
způsobem života
tak máme vás by i nejen na tu inteligenci
ale i tady hle vlastně na ty lokální komunity
kteří všichni vlastně sdílejí
to velké srdce
a my teda skláníme se
jako před nimi co opravdu
vydrží
často vlastně s Manželem říkáme
že sudány pro nás druhý domov
na Sabalouko jezdíme
na 6. Katarakto jezdíme díl
tak tam vlastně i nám už nabízeli
že nám tam dají pozemek
ať si tam postavíme dum
a tak jsem se tomu smáli
Manžel říkal, že ten by tam ne to dělal výsku
a tak máme tam opravdu
dobré vztahy, cítíme se tam dobré
tam nepatříme
možná silný slov
ale opravdu tam je dobré
Žít trvale bychom tam nechtěli
to ne, ale vlastně
opravdu se máme
se máme dobré
a teď když vlastně vidíme
čím ta země prochází a lidi
který vlastně nám jsou blízcí
obecně jako sudánci
ale i ti naši přátelé
tak nám to srdce
nám to trhá
artskou

papuge
daty
entsched'
spotřebuj □...
Takhle habe extremely
détat
obou znesvářených stran
takhle carilsel
konacoucké aráby, tak nemohla by tahle jednání vezd k nějakému míru
nebo k nějakému klidu zbraní?
Já doufám, že povedu. Já bohužel nemůžu říct,
nejsem analitik zaměřené na politiku a vlastně na tento region z hlediska.
Vlastně politika nedokážu říct, co je možné, co není.
A první kroky vlastně přestat bojovat, aby ta země a by lidé se mohli vrátit
nebo a spojí nadechnout bez strachu a začít nějakým způsobem dáva dohromady své životy.
A opravdu se musí hledat nějaké řešení, ale právě otázka je,
jestli to bude řešení typu dobře už se nebojuje, nějak jdeme dál
a nebo jestli to opravdu bude to, co vlastně žádá částé spoličnosti
přechod vlastně civilní spoličnosti.
Když jsi se tam úplně banálně, tak existuje v tomhle příběhu
s těch dvou generálů, jako bad guy a good guy.
Je tam někdo, který by se dostal k moci a opravdu pokračoval v tom demokratickém procesu,
kdyby prostě tu zemi převzal?
Já si nejsem, sama osobně, si nejsem místa ani mě jedním z nich,
protože jsou tam různé tlaky, různé ambice, je to vlastně propletena
a na to by byl opravdu lepší politický analytik, co vlastně vím,
je, že každý z nich má určitou, nebo má určitou agendu,
která vlastně není úplně pozitivní, nebo každý z nich má minulost
za angažování se v jednáních nebo včine, které úplně nebyli lidskoprávní,
nebo nebyli úplně zaměřeny pozitivně, takže z tohoto důvodu
možná jim ani jako nemusí lidé úplně věřit, to, že věci budou jinak.
A v jaké fázi procesu za ta poslední léta nebude sítky let?
Súdán je v těch demokratických principech.
Jakým způsobem se ta společnost mění, jaký tam sledujete?
Já to zas můžu sledovat, tady hle z toho pohledu,
z čarchologů, kteří tam přicházejí, přicházejí dělat výskům,
tak se nějakým způsobem probíhá tam větší digitalizace,
centralní správy, která nemusí úplně fungovat v případě,
kdy máte nedostatečný internet nebo výpadky internetu, výpadky elektriny
a to tam i bez bojů v heartu máte běžně výpadky elektriny výpadky internetu.
Takže tam byly určité kroky na zamezení korupce
nebo vytvoření nějakého jednotného rychlejšího způsobu,
řešení věcí, ale celá řada věcí se musela na prvé řešit.
A v současné době je to nastaveno,

takže v prosinci byla podepsaná určitá dohoda pravy mezi
tu bojenskou, částí mezi alborhánem, armádu
a určitými reprezentanty občanského společenství vlastně
kterými politickými stranami, která ale není úplně.
Nikopíruje to, co bylo cílem těch a předchodících let,
když byl Hamdokka premiérem a kdy to opravdu bylo nastaveno
s ním více jako by ze spodu.
Že se to bere spíš jenom, že to je taková formality
a teď vlastně se narazilo na zásadní problém.
Je to depresivně.
Ještě poslední otázka, co je tohle za příběh?
Co si z tohoto soudánského příběhu můžeme odnést?
Co se z ní odnášíte vy?
Neopouštím je naděje, že to dobře dopadne.
Jak jsem říkala, soudánsky mají obrovskou výdeš v rezilienci
a pevně doufám, že to dají, že to překonají.
Je to prostě příběh nebo pro mě neuvěřitelný.
Mě se před 300 týdny se vrátili ze soudánu,
aby tam ten sebyli za poslední měsíce, za poslední roky,
tak nic takového někdo z nás se nečekal.
Takže pro mě je to taky zlý sen.
To, že já doufám, že ten zlý sen skončí
a nějakým způsobem se nastavíce stadal.
Ríka Egypťološka, Alinka Varadzinová.
Alinka, moc vám děkuju za váš osobný přístup,
že jste nám popsali, co tam děje?
A i to sama vnímáte, mníte se moc hezky na schledanou.
Děkuju za pozvání na schledanou.
A teď už jsou na řadě zprávy, které by vás dneska neměli minout.
Osu mnedí zahynulo při nočním požáru
stavebných buněk v plotní ulici v brně.
Požár vypukl po druhé hodině ráni.
Nasičí ho zlikvidovali před sedmou.
Jeho příčinu budou nyní zjišťovat policisté a asiči,
řekli jejich mluvčí.
Prezident Petr Pavel pověřil ministra Mikulá Šebeká řízením školství.
Martina Dvořákaj menoval ministrem pro Evropské záležitosti.
Obaj jsou ministry hnutí stan.
Premiér Petr Fiala je uvedl do funkce.
Bilance v Čerejšího ostrilování Chersonu a okolí Ruskou armádov
činí 23 mrtvých a bezmála 50 zraněných.
Rusové podle ukrajinské strany utočili děly a salvovými raketomety
na obchodní i obytné domy, čerpací stanice,
nebo nádraží. Podpalbu se dostala i sanitka.

Bankovní rada České národní banky i na včerejším jednání
ponechala základní úrokovou sazbu na 7%,
na stejné úrovni je sazba od loňského června.
A byly vyhlášeny novinářské ceny u plinulého roku.
Deník N přebíral ocenění celkem ve čtyřech kategoriích,
ve kterých uspěli redaktorky Petra Procházková a Zdislava Pokorná,
vědecký editor Petr Koupský a ilustrátor Petr Polák.
Ceny si odnesli také redaktori respektu nebo české televize.
A na závěr ještě jízlivá poznámka.
Někteří lidé jsou hypersensitivní a díky hudbě zažívají různé stavy.
Nedávno třeba svět oběhla zpráva,
že návštěvnice Philharmonie Vlos Angels,
připoslehu druhé věty Čajkovského symfonie Číslo 5,
zažela hlasitý celotilový orgasmus.
To jí moc přijí a jsem upřímní rád,
že nezašla na koncert některého ze zvukných men české hudby,
taky by mohla prožít krvácení do mozku.
Taraketa byla Ukrajince, nebo Rusa.
Počkáme, co řekne, a prezident Rusa.
Títit se udou v právu, těchto černým hábům
útočí jen v dlavu a svatou válkutstí.
Nebudeme držet huby, nebudeme držet huby.
Na slyšenou zítra.
Hrdinky. Premírat 19. května.
Rži. Valina Dabrovskája.
Hrdinky jsou ženy, kterým chceme vzdát hold.
www.provazek.cz